

նորին յաղթող հանգիստնայ, այս կողմի
հնչումը ազգաբնակչությանը չը պէտք է
ստուգել...

Փ. Թ.

ԱՌԱՋԱՅՈՐՑԻ ԿՈՐԱՄ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԸ
(Ֆիլիստինի դատարանը)

Առաջաձոր, 13 փետրվարի
Գրել եմ Մշակին, որ մի առաջաձորե-
ցի Զարուկին Գրիգորեան Ղուկասեցը,
ներկայ փետրվարի 6-ին Աղաձորի մաս
գտնվող Մարտիրոսի վերադառնալու ժա-
մանուր, «Փառ. Գիտություն» կոչված տե-
ղում անհետացել կորել է իր ձեռով: Այդ
մասին Առաջաձորում յայտնի եղաւ փետր-
վարի 11-ին Փետրվարի 12-ին Առաջաձո-
րեց շատ մարդիկ գնացին «Փառ. Գիտու-
թեան» օրինակ կորած երեսմաստը
Նրանք «Փառ. Գիտություն» այնքան են
գնում արեան ու ոտնաթուղիներ հետքերով
մինչև որ գտնում են յնչպիսի կորած առա-
ջաձորեցու այլանդակն ու գիտելով իր
հոգում (Շուշու գաւառ): Արիւնքս, ու
հազար թուրքերը մորթել էին իսկ ձեռնի,
իսկ ժարմինը զարդնով կարտել: Նրան
աւելի չարաշիւղու ու տանջու համար
ոտարորդի քնի էին անտառին նման
բաւական տեղ փշի, թիֆին միջով: Բշտ
տանելու ժամանակ գաղտնի ծակուտ էին
նրա մարմինը գանգաւ տեղերից, որպէս
արագ գնայ: Հաջին թիֆի էին միայն
շապիկն ու ոտաւորը: Դէպքի տեղը եկաւ
Մարտիրոսի պրիստար ու կազմեց հարկաւոր
արձանագրութիւնները:

Այդպիսով մեր հարեան գտնելի ու բո-
րինք քննարկող ու քննարկողները վերջ չեն
տալիս իրանց գաղափարներին Նրանք
քննարկելու համար 50 զուլա սուտաւ,
յետոյ Ծմակահող (նոյն ձորակի) գիւղի
շրջակայքից անհետացին նոյն գիւղացի
երկու նորարարը՝ օրկողներ, իսկ այժմ
նրանք գործնաւոր մեր կենդանի մարդկանց՝
նրանց գաղափարները մարթնում են և այլան-
դակում նրանց կենդանիները: Թուրք տարրը
պատուար է կառավարութեան յանձնել
ոճաբարներին մեծ բարութիւնների տե-
ղիք չը տալու համար: Հարկում եմ թուրք
տարրի և կառավարութեան ներկայացու-
ցիները ուշադրութիւնը: Թող նրանք ի
նկատի ունենան, որ նմանօրինակ դէպքերը
կարող են մեծ բարութիւնների պատճառ
գտնուել: Մանրամասնութիւնների մասին
միւս անգամ:

Բ. Ջաբարեան

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՏԱՌԻԿԵԱՆ ՊԱՍՏԻՑ

(Զարուկանութիւն)

Հերթը հանում է օրակարգի եօթերորդ
կէտին, այն է՝ 177 պատգամաւոր կենտրո-
նից և աշակերտներին ներկայացրել են
Դոմային մի օրինակով, որով պետական
գանձարանից կարելի լինի վերցնել միջոց
բուրժուազ անկի մի գումար, որպէսզի այդ
գումարով կարելի լինի օգնութիւն հասցնել
գիտափոխակներին աւագակային գործո-
ղութիւններից փնտրանքներին:

Ինչպէս տեսնում է ընթերցողը, բայց
երեւոյթին կարծես թէ ոչ մի առումով ըստ
չէ պարունակում իր մէջ այդ առաջարկու-
թիւնը, բայց մարդասիրական գաղափար-
ները, բայց մի փոքր լուրջ ուշադրութիւն
դարձնելու, իսկոյն հասկանալի է դառնում,
որ հէջն այդ մի քանի խօսքերի մէջ է
պարփակվում ամբողջ երրորդ Դոմայի
էութիւնը: Եւ դեռ գարնանային է որ նը-
րանք այսպիսի երկար ժամանակ յետաձգել
են իրանց այդ առաջարկը: Պէտք էր կար-
ծել, որ նրանք Դոմայի առաջին նիստե-
րից մէկում կանեն այն բոլորը, ինչ որ

Բ Ա Շ Ա Ս Ի Ր Ա Վ Ս Ն

ԱՐՓԻԱՐԻ ՆԱՄԱԿԵՐԸ

Մեզ հաղորդված են հետեւյալ մի քանի
նամակները, որ Ա. Արքիեպիսկոպիտը գրել է
Իր մի բարեկամին 1903-ին և 1904-ին և
որոնք, ի միջի այլոց, հետաքրքիր լայն են
սխառում այն ոճի վրա, որին ենթակայ
եղաւ նա Վենետիկում 1903-ին: Ինչպէս
երևում է, այդ առաջին ոճից սերտ առն-
չութիւն ունի հայրենիքում կատարված ե-
ղեմաբարութեան հետ, որին զոր քնաց
տաղանդաւոր հրապարակագիրը:

Վենետիկ, 16 մարտ 1903

...Նամակեղ կը գուշակեմ թէ մինչև
մարտ 8 առկալին լուր մը չունէիք ինձի
պատահած արկածին: Հիմալ ողջ անողջ
հանգիստ եմ ու շարք մը է հիւանդա-
նոցէն եւս: Եթէ մինչև հիմալ չես գիտել,
իմացնիմ, թէ «Tempo», «Matin» հեռա-
գիր ստացիք են. բայց թուի թէ այդ թեր-
թերը հող չեն հասնիք ձեռքը:

Վերջին խօսքը առաջ ձեռք: Վաճէն դեռ
սպաննել տալ ուզեց, անանկ վիճակի մը
մէջ կը գտնուէր որ փրկութեան կենսական
պայմանը իմ մասն է: Ուրեմն պատմեմ:
Փետրուար 14-ին երկու հայ մեր աղա-

այսօր արդէն իրականութիւն է դառնի:
Գրած Բօրիսկին իրան յատուկ պար-
գութեամբ Դոմայի ստեղծելից յայտնում է,
որ իսկապէս իրանց առաջարկը մի օրինա-
կիւմ չէ, բայց իսկական իմաստով, այլ
զոա առիթ է, որ վերջապէս երբեք իսկա-
կան ուսուցիչ չի հնչիւնակաւոր դատա-
վճիւրը կարգաւ բոլոր տեղերում
գործողութիւնների առիթով: Նա ասում է,
որ ինքը գիտէ, որ ձախակողմանները և
օպօզիցիային պատկանող պատգամաւոր-
ները կատարելին իրանց, որ կան աւելի
կարեւոր և շատափոյ լուծում պատանաւոր
պատգաւ հարցեր, ինչպէս օրինակ պատերազ-
մի դաշտում փշացած, սպանված և վերաու-
րած գիւղերները ընտանիքների աղաճովումը
և կամ մի շարք ուրիշ անկի կարեւոր հարցեր:
«Մենք այդ գիտենք և գիտեմ ենք, որ այդ
հարցերը շատ մեծ և կարեւոր հարցեր են,
բայց այժմ անհրաժեշտ է այդ բոլորը
թողնել և միայն դատաւիտել յետապետա-
կան գործողութիւնները: Բօրիսկին չէ
կարողանում իր հրճուանքը ծածկել, որ
վերջապէս երբեք Դոմայում իրանց հը-
պատակցութիւն կան, որոնք հասկանում են
իսկական պետական ցուցեր և որ այսօր
վաղեց արդէն վերջ էլ տրվի բոլոր տեղեր
երեսմասնի գործողութիւններին և յետապետ-
կական շարժման: Նա անհրաժեշտ է որ
առաջին և երկրորդ Դոմայները չը ցանկա-
ցան զրազվել այդ հարցով, բայց այժմ
հասարակութիւնը արդէն հաստատացել է, նա
հասկանում է կոմունիստներին պատգա-
վարների առաւելութիւնը (ձախակողման-
ները ծիծաղում են. Բօրիսկին բարկա-
նում է, դիմում է դէպի կաթողները և ու-
սում: «Այո, կոմունիստներին, բայց
այդ բարի լաւ մարդ, այդ ոչ թէ կաթողա-
կան մարդ»): Զախակողմանները ծիծա-
ղում են, իսկ աշակերտները ծափաւա-
րում) և այժմ նրա ներկայացուցիչները մի
հողի և մի մարմին դառած կենդանի այս
օրինակներ:

Ինքը Բօրիսկին ասում է, որ այստեղ,
այս օրինակի մէջ ոչինչ չը կայ՝ բացի
զաղափարից, որ պէտք է օգնութիւն հաս-
ցնել բոլոր սպանված ոստիկանների ըն-
տանիքներին, իսկ մասնագիտող, որին կը
յանձնվի այդ օրինակները, կը մշակի և
կը պատրաստի մի մարդը օրինակով, որը
և կընդունվի Դոմայում: Այդ օրինակով
կամ աւելի ճիշտ՝ այդ նախագիծ մէջ առ-
ված է, որ ուղղում են մի փոքր հիմնել և
յուրեղանել Ալեքսանդր Ռ-ի անունով, ո-
րովհետեւ նրան սպանել են յետապետա-
կանները:

Ներքին գործերի մինիստրի օգնական
Մակարովը շտապում է կառավարութեան
հրճուանքը և շնորհակալութիւնը յայտնել
Պետական Դոմայի ներկայ կազմին, որ
վերջապէս նրանք հասկացան կառավարու-
թեան ցանկութիւնները և դատաւար-
տում են յետապետութիւնը իր բոլոր
ամբողջութեամբ: Նա շատ երկար կտնդ է
աւանդում ոստիկանների ընտանիքների դրու-
թեան բարեկաման խնդրի վրա և վերջը
ասում է, որ այժմանից ոստիկանները
կարող են անվճար գործել լաւ իմաստով,
որ նրանց ընտանիքները ապահովված են
և նա մեծ նշանակութիւն է տալիս այդ հան-
գամանքին և ասում է, որ այդպիսով հնա-
րաւորութիւն կը լինի արմատախիլ անել
յետապետութիւնը:

Օպօզիցիային պատկանող բոլոր կու-
ակցութիւնները ուրիշութեամբ մասնակ-
ցեցին այդ խնդրի քննութեանը և մի շարք
ձեռնարկ և բանաձեւերով միասնական
պարզ և համարձակ յայտնարին իրանց հա-
յեցակէտը այդ հարցի վերաբերեալ:

Բոլորեքան յայտնում էին, որ նրանք
դէմ են քաղաքական սպանութիւններին,
բայց այդպիսի օրինակներով անխաբիւր
է կանգնեցնել այդ գործողութիւնները, և ա-
րանք ի) երթալով իմ ընկալմանս ուղղած
են գիտնալ: Անոնք ալ, րան մը չկատա-
ծելով, առաջնորդել են: Ձիս տունը չեն
գտած: Իրեկունը գաղափար իմացում հա-
րան: Փրկիլին ի), որ զովս էր, բախ:
Անոնք զիս սպանելու եկած են: Յաջորդ
աւտուն տուն եկան, ժամը 9-ին էր, մեկ-
նելու վրայ էին: Սրճարան մը առջիկա
ցուցի, և ժամը 2-ին զացի գտայ: Երկու
գործաւոր էին. մէկը եղիպսակն կուգար,
միւսը Ամերիկացի: Տուած տեղիկներէն
ներքէն հասկացայ որ սուտ չէին խօսել այս
մասին: Աթէքէն անցիք են ու Վենետիկի
ձամբով նորէն Ամերիկա կընթան, երկը
չկարենալ մտնելով: Մէկ երկու ժամ պտու-
ցուցի գիւղերը: Կիրակի օրը վաղը եկան
և երկուշաբթի պիտի մննէին: Եւ ալ շատ
գործ մննաւորով ալ չտեսնեցի:

Եւրոպական Բարեկիցները շարքի իր-
կունը ժամը 11-ի իմ սովորական սրճա-
րանէն եկայ: Փրկիլը իր տունը գնաց, կա-
կողմէն ալ եւ իմ տուն: Մոկեղեքէն ան-
ցայ, նեղուկ փողոցէ մը մտայ: Ընդարձակ
հրապարակ մը, Campo Bandiera Maura,
չորս կողմը տուններով պատած և երեք նեղ
անցքով: Ոչ որ կար. ամայի էր հրապա-
րակը. ամենքը Բարեկիցներով զրազած
էին: Երբ միւս նեղ փողոցին դուրս կնկէի
մի փողոցս երթալու, կոնակէս պայթում
մը լսեցի: Կարծեցի որ տղաքը Բարեկից-
նէն:

1) Որ Արքիեպիսկոպիտը հրատարակում էր
Հայ Հանդէսը:
2) Արքիեպիսկոպիտը եղբորորդին որ Վենե-
տիկ նկարչութիւն էր ուսանում:

առաւել յեղափոխական շարժումը: Նրանք
մասնաւոր էին անում այն հանգամանքի
վրա, որ կառավարութիւնը ինքը իր դիմ-
արար դաշտային դատարաններով, պատժա-
կան խմբերով կային միայն նպատակով է
այդ տեղերում պատգամները և որ բոլորովին ուրիշ սկզբունքներով և
հիմունքներով պէտք է առաջնորդվի, որ-
պէսզի կարելի լինի երկրը խաղաղեցնել:
Հետաքրքիր է միայն ընդգծել, որ ոչ մի
պատգամաւոր չը կարողացաւ հանդիսաւ իր
աւելիքը վերջացնել: Աշակերտները բո-
լոր ժամանակ խաղաղում էին և բացա-
կանցութիւն անում, իսկ Մոմակովը նրանց
ծափովը պար էր գայի:

Պատգ. Բալասար ասում է, որ եթէ հա-
րկաւոր է ոստիկանների ընտանիքներին նը-
պատ տալ, ևս առաւել հարկաւոր է պա-
տերազմից փնտրվածների ընտանիքները
ապահովել, որովհետեւ նրանք էլ պաշտպա-
նում են եղել հայրենիքի պատուին և շա-
հերը կայ մի գանդապութիւն, ասում է
նա, որ զինուորները ոչ մի ուժիկ չեն տա-
նում և նրանց ջրում էին Մանջուրեայի
դաշտերը՝ խելով գիւղացիների ձեռքը
կաշիք, զոհներ կային, իսկ ոստիկանները
իրանց բռնար կարողին են գնում ծա-
ռալութեան: Իսկ եթէ ստուգել թէ ու
ընտանիքը աւելի ապահով է, այդ էլ յայտ-
նի է, որովհետեւ մեր մեծ և փոքր ոստի-
կանները կաշառք են ուսում և հարստու-
թիւններ դիպում:

Օպօզիցիայի Գեորգի Գեորգի ասում է,
որ շատ հասկանալի է, թէ ինչու այդպիսի
եռանդուն կերպով ցանկանում են մեր կա-
ռավարները ու հարստները ապահովել
ոստիկանների ընտանիքները իմենով, ո-
րովհետեւ այժմ նրանց ջրում խաղաղ-
վում է տաք սենյակներում, փառելի ան-
կողմներում, և նրանք իրանց հանգստու-
թիւնը ապահովում համար տուն են ու-
սականներին՝ քան, մի վախիւր որ բեղ կը պա-
տեն, մենք կը հոգանք քո ընտանիքի հոգ-
ար: Իսկ ինչ պէտք է անեն այն տասնակ
հազարաւոր դուրս արված ուսուցիչների
ընտանիքները (աշակերտները բարեւո-
ր են՝ «բէլ է»), այն անպիսի լեղեն դուրս
արված երկաթուղական ծառայողները և
բանաւորները (բէլ է) — բաւական են աշա-
կանները): այն 34,000 ընտանիքները,
որոնք գտն են գնացել Կոնստանդնուպոլիս
քաղաք, կամ այն 100,000 ընտանիքները,
որոնց աշխատանքները բանաւորում և աը-
սորատեղերում փութում են (բէլ է, բէլ է) —
բաւական են աշակերտները): Անս թէ
որպէս է բացվում գործի իսկական ի-
մասը...

Եւ այսպէս շարունակ. ձախակողմանե-
րը փաստեր են առաջ բերում, իսկ նրանք
բաւական են «բէլ է, այդպէս էլ հարկաւոր
է, տեղի է» խօսքերը, և այդ շարունակվում
է ամբողջ ժամեր:

Արսէն Բալասար
(Կը շարունակվի)

ԿԱՌՈՂԻՍՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴՈՒՄԻՆ
ՇՈՒՐՁԸ

Ինչպիսի կարողութիւն է մեզ հաղաւոր
Մեռաւ Մերմանը և աշխարհէն ամեն
կողմերից եկած պատգամաւորները, փոխա-
նակ այդ վերադառնալ հրատապ ու անհրա-
ժեշտ հարցը քննելու, օրինակ Ելմիսկանը
Յուր էին ձեռնում թէ ինչ գործով անմա-
հացներ նրա անունը... Եւ այդ խնդրում
համաձայն էին ամենքը, նոյնպիսի նրանք,
որոնք համոզված էին, որ Մերմանի կա-
ռողկոմութիւնը ոչ մի օգուտ չը բերեց իր
ժողովրդին:

Սակայն նրանք ևս պնդում էին, մոռա-
նալով որ վարչապետ և եպիսկոպոս Մերմ-
անն իրեն զրոյ և հայրենաւէր ինքնաւա-
րեան արքէն վարդէր դրածով է մեր
զանի կատակ կընէին: Երկրորդ մըն ալ
երբորդ մըն ալ, անպիսի շտապեցնում և
լայտով: Պատգ. ամեն ծակէ եկան: Բան
մը չէի գգար. բայց ձեռքս գուլան տանե-
լով տեսայ որ առաւելագու պատկան ներքէն
սարկն կը վազէ: Սրուշներու մէջ ալ
քաղաքի զացիք ժողովուրդը ինքուե-
ցաւ. մարդիկը փախել էին: Ձիս տուն հի-
ւանդանց տարին: Որով զացիք: Հանուե-
ցուցին Դանիկի երեւն գնալով պարկով
մարկին վրային: Ծակ մը բացել և ուրիշ
ծակ մըն ալ բանալով դուրս եկած էր:
Սրուշներու մէջէն ալ հատուկներին մէկ
կողմէն մտնելով միւս կողմէն եկել էին:
Երկուքեքան ծակ բանալով: Համազու-
մար վից ծակ: Գէլ գումար չէ: Վատագուր
բան մը չկար, բայց երկու շարքով դար-
մանուցայ: Ամբողջ Վենետիկ ու իմ մա-
մուրը, ինչպէս իտալական ուրիշ թերթերը,
ստով շատ զարգացան:

Այժմ ամալան ուրիշ մէկն ալ հոս կը
սպասէ. բայց ոստիկանութիւնը կը հսկէ,
ու եւ ալ զգուշութիւն ձեռք առած եմ:
Վատաւ են թէ վաճէն է, վաճալի անկէ
գատ ոչ որ շահ չունի զիս սպանելու մէջ:
Եւ 50 ոսկի ծախելու համար մեծ պատ-
ճառ պէտք է:

Տարբերակ—կամ թէ շատ ընկան—եղի-
ւորութիւնները կան: Եւ ասոնք չէի գիտել:
Հիւանդանոց իմացայ:
Ան երկու միացածները ի) նորէն բաժ-
նուել են: Երկուքն ալ միմեան անունով
ն) Հնչական կուսակցութեան երկու բա-
ժանակները:

պատմութեան մէջ և այդ փոքրին նրանք
այլաւ նոր դաժնի չեն կարող աւելացնել:
Իսկ ինչ վերաբերում է կաթողիկոս Միլի-
անին, նրան հաղի թէ կարելի լինի ան-
մահացնել...

Իսկ այժմ, երբ մեր առջև դրված է նոր
կաթողիկոսի ընտրութեան ծանր և լուրջ
խնդիրը, մենք պարտաւոր ենք օր առաջ
պարզել մեզ համար այդ հիմնական հարցը,
թէ ինչպիսի կաթողիկոս է մեզ հարկաւոր:

Այդ պատճառով մենք պէտք է կամայ թէ
սկսեմք մի ընտրատական հայեացք ձգենք
դէպի մի մտիկ անցնալով: Ով չէ քննա-
դատում իր սխալները, նա միշտ կարող է
կրկնել նրանց: Մերմանն արդէն պատմու-
թեան սեփականութիւն է դարձել. այժմ
անհրաժեշտ է նրա մասին ասել անկեղծ,
բացարձակ խոսք, անաչառ, առանց կրքի
կամ միակողմանի վերաբերմունքի: Այդ է
պահանջում ճշմարտութիւնը և մեր շահը,
այդպիսով միայն կարելի է խոյս տալ
դանս սխալներից և անպաշտում մեր անե-
լիքը աւելի հետապետութեան կարգադրել:
Նախ պէտք է նկատել, որ մենք ուսուս-
նայինք առհասարակ միշտ յոռետես ենք
վերաբերվում դէպի մեր հոգեւորականները,
որովհետեւ տեսնում ենք նրանց մի քանի
մարդկային պակասութիւնները, և ընդհակա-
ռակն աւելի լաւատես ենք դնում դէպի
թիւրբանայ հոգեւորականները, որոնց մենք
երբեք չաւ չենք կարողանում ճանաչել և
այդ պատճառով էլ նրանք մեզ թւում են
աւելի գերազաւ:

Ինչով է ենք մենք զեկաւարվում Միլի-
անի ընտրութեան ժամանակ. մենք նրա
մասին միայն գիտեմք, որ նա անկեղծ և
վատ հայեցողութիւն է, լաւ գրող, բանաստեղծ,
քաղաքիկ և ժողովրդին սիրելի անձնաւոր-
ութիւն է: Այո, հէջն միայն այդ և էլ ու-
րիշ ոչինչ: Եւ այդ էլ այն ժամանակ միջ
ուսական էր, որ մենք ոգեւորված ենք թա-
րելու, թէ նա կը լինի ուրիշ և լաւ կա-
թողիկոս: Ունեցել էր սերտ, աշխի զգաց-
մունք և բարի ցանկութիւն և դու կը լի-
նես և լաւ կաթողիկոս—այդպէս էինք մը-
տածում մենք, մոռանալով պահանջել մարդ-
կանցից և վարչական ընտրականութիւն: Եւ
Միլիանի այդ մի հատիկ պակասութիւնը
գերազանց նրա բոլոր առաւելութիւններին:

Տեսնեմք ինչ պատկեր է ներկայացնում
Միլիանի 17-ամեայ կաթողիկոսութեան
շրջանը: Դա կարելի է արտայայտել սովոր-
ական ստացուածքի երկու խօսքով. «Այով
գրէր, ձախով չնչէր»: Այդ է կըլ կարծես
նրա ամբողջ գիւղը: Դիւցիպիլային, հե-
տեղականութեան կատարեալ բացակայու-
թիւն, անհասարակածութիւն, միմեանց
հակասող կարգադրութիւններ, էփանացած
կենդանիք, աստիճանի փնտրութիւնը զարի
հացի հասարակութեան, ասորագրեալների
կատարեալ բռնութեամբ, անիշխանութիւն,
ուսուցական ու տնտեսական խնդիրների
ուղղորդին բարձր թիւղում, նիւթականի
քաղաքական հասցված վիճակ, և այս բո-
լորը շնորհի վարչական անընդունակու-
թեան:

Անս այս է Միլիանի կաթողիկոսութեան
պատկերը:

Սակայն չէ որ կան և մի քանի փայլուն
կէտեր, օրինակ առաջին աշխարհաբար
կոնսալը, կալուածների գրաման գործում
անընկճելի կոնսալութիւն, կենտրոնական
ժողով, դիմանց հատաւոր իրաւունքներ,
առնաւանդների տնտեսութեան վկայական,
այո, իրաւի փայլուն կէտեր, որոնք զըմ-
բողաբար կէտեր և փայլուն նրա կաթո-
ղիկոսութեան ամբողջ շրջանի գծովն հո-
րիցում, և այդ էլ դարձեալ շնորհի վար-
չական անընդունակութեան:

Ինչի բարի, մարդասէր, դա դեռ քիչ է
լաւ կաթողիկոս լինելու համար: Ներկայի
պահանջներն այնպէս են, որ միայն դրան-
քով չէ կարելի բաւականանալ:

Երկու թերթ կը հանեն Վաճէն, Եւ, Գ-ի
դէմ ստակել հրատարակութիւնները բրած
են, անոնց պատճառներին գործ

Ванская ' Т. Д. Семинарий № 3.